

бързо забравили, и заканвания, и всичко и напустнали града съ натоваренитѣ си предварително коля.

Едва що влѣзохъ въ града, срѣщнахъ се съ нѣкои отъ вчерашнитѣ си познайници — посѣтителитѣ на опълченския въ Зимничъ бивуакъ, които ме каняха у тѣхъ на гости. Нѣма съмнѣние, че азъ приемахъ радостно тая сърдечна покана. Гощаваха ме съ неизбѣжното сладко кафе, вино и разни закуски, развождаха ме по роднини и приятели и, по такъвъ начинъ, ме прѣдаваха отъ ръка на ръка, догдѣто найнасетнѣ съвсѣмъ ме и измориха. Приема бѣше извънрѣдно радушенъ. Всички се стараяха да ми угодятъ, а главно да ме нахранятъ, и всички набързо ми разказваха за теглилата и патилата си отъ Турцитѣ, и благословиитѣ, отправяни къмъ Россия и Царь Александра II, може да се каже, не прѣставаха.

Бѣхъ се вече опѣтилъ за моста, когато срѣщнахъ другаря си подпоручикъ Иванички. Той ми разказа само за дѣйствието на 54 п. Мински полкъ и за смъртта на Шт.-Капитанъ Петровича. Бѣше се вече стъмнило, когато се завърнахъ на бивуака.

19 Юний. Съгласно распорѣжданieto, направено въ Руше-де-Веде за отдѣлянието на кадритѣ за нови дружини, днесъ отъ 3-я дружина се отдѣлиха: 4-та рота въ съставъ 9 офицери, а именно: командира на ротата Поручикъ Филовъ, Подпоручикъ Гуджевъ и Пряпорщикъ Людницки, освѣнъ това бившитѣ прикомандировани къмъ дружината: Капитанъ Григоревъ, Шт.-капитанитѣ: Севрюкъ. Мѣстниковъ и Товаровъ и Поручицитѣ Термински и Крушовски и долни чинове: ун.-офицери 45, опълченци 50, музиканти, гърнисти 12, нестроеви 4, вѣстови 4, а всичко 115 челоуѣка.

Бѣхъ дежуренъ по дружината. Прѣдъ обѣдъ, когато се върнаха ротитѣ отъ учение, азъ съглѣдахъ, че единъ опълченецъ, въпрѣки заповѣдта по дружината, продаваше на своитѣ другари — опълченци ракия. Опълченеца бѣше отъ 4 рота. Азъ заповѣдахъ на фелдфебеля отъ казаната рота да арестува търговеца съ ракия и да доложи на ротния командиръ Шт.-